

200703548/1.

Datum uitspraak: 18 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 03/17558 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 24 april 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 februari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op 25 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

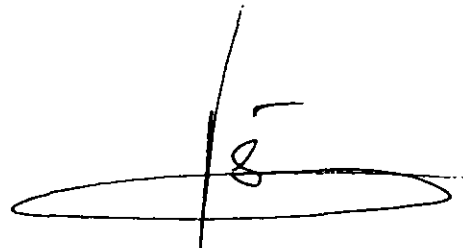
Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2007

348-555.

Verzonden: 18 juli 2007

18 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Terugkeerinformatie

Informatie over de IOM

De Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) is een onafhankelijke en neutrale organisatie die ondersteuning biedt bij vrijwillig vertrek uit Nederland. De IOM kan u desgewenst informeren over vertrek uit Nederland en de ondersteuning die de IOM u daarbij kan bieden.

De IOM heeft in Nederland de volgende districtskantoren:

Drachten	(Groningen, Friesland en Drenthe)
Zwolle	(Overijssel, Gelderland, Utrecht en Flevoland)
Amsterdam	(Noord- en Zuid-Holland en Zeeland)
Eindhoven	(Noord-Brabant en Limburg)

Voor informatie over het districtskantoor of spreekuur bij u in de buurt kunt u contact opnemen met de IOM via het nummer 0900-746 44 66 (€ 0,05 per minuut).

Algemene informatie

Bij vertrek uit Nederland dient u altijd de vreemdelingendienst op de hoogte te stellen.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 03/17558

V.nr.:

inzake: geboren op van gestelde Sierra Leone nationaliteit,
wonende te Leiden, eiseres,
gemachtigde: voorheen mr. S.A. Kartaram, werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand
Asiel Amsterdam, nadien een drietal gemachtigden van diezelfde instelling en thans
mr. R.P. van Empel-Bouwman, advocaat te Den Bosch,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kreumer en mr. M. Verweij, ambtenaren bij de Immigratie-
en Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 21 november 2001 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 12 november 2002 heeft verweerder aan eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 24 december 2002 heeft eiseres haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 13 februari 2003, verzonden op 21 februari 2003, heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 20 maart 2003 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 26 maart 2003 en aangevuld bij brieven van 6 mei 2003 en 25 augustus 2005. Op 22 juli 2005 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 3 augustus 2005 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 30 augustus 2005. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. M. Verweij. Tevens was ter zitting aanwezig M.M.T. Crocket, tolk in de Engelse taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

5. Bij beslissing van 31 augustus 2005 heeft de rechtbank het onderzoek met toepassing van artikel 8:68 van de Awb heropend. Bij brief van gelijke datum heeft de rechtbank aan partijen medegedeeld het voornemen te hebben op de voet van artikel 8:47 van de Awb een deskundige te benoemen voor het instellen van nader onderzoek naar het land van herkomst van eiseres. Partijen hebben hun wensen omtrent het onderzoek aan de rechtbank doen toekomen.

AWB 03/17558

2

6. Bij brief van 26 oktober 2005 heeft de rechtbank De Taalstudio te Monnickendam benoemd als deskundige.
7. De Taalstudio heeft bij brief van 26 mei 2006 een contra-expertise, vervaardigd door Malcolm A. Finney Ph.D., aan de rechtbank doen toekomen. Partijen hebben hierop gereageerd bij schrijven van respectievelijk 12 en 14 juni 2006.
8. Eiseres heeft bij brief van 1 september 2006 nadere stukken aan de rechtbank doen toekomen.
9. Het onderzoek ter zitting van de meervoudige kamer is hervat op 13 september 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. J.W. Kreumer. Tevens was ter zitting aanwezig S. Braafheid, tolk in de Engelse taal, alsmede de heer T. de Jong.
10. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASTELRELAAS

Eiseres heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd. Zij is geboren in Freetown, Sierra Leone. Op een dag ging zij de straat op om iets te verkopen. De rebellen kwamen op een gegeven moment. Veel mensen werden gedood. Eiseres moest toen vluchten. Zij is naar haar huis gegaan. Toen zij daar aankwam zag zij dat de rebellen haar huis in brand hadden gestoken. De ouders van eiseres waren in het huis. Eiseres is toen samen met haar zus naar het bos gerend. Zij hebben veel dagen in het bos doorgebracht. Er was niets te eten. Eiseres was erg bang. Na veel dagen zonder eten is de zus van eiseres overleden. Eiseres was hierdoor in de war. Op een gegeven moment kwam zij een man tegen. Die bracht haar naar het SOS kinderdorp. Eiseres is daar lange tijd gebleven. Op een gegeven moment hebben de rebellen het SOS kinderdorp aangevallen en zijn veel mensen vermoord. Eiseres is toen gevlucht. Een van de rebellen is achter haar aangekomen en heeft eiseres verkracht, bedreigd dat hij haar zou doden en geslagen op haar mond. Eiseres is uiteindelijk vrijgelaten. Zij is toen naar Unicef gegaan. Daar kreeg zij medicijnen, kleding en eten. Op een gegeven moment heeft het Unicef-personeel eiseres gevraagd om ergens mee naar toe te gaan. Eiseres werd verteld dat zij naar een veilige plaats zou worden gebracht. Eiseres is toen per vrachtwagen naar een vliegveld gebracht. Van daaruit is eiseres per vliegtuig naar Nederland gereisd.

III. VOOR HET GEDING RELEVANTE GEGEVENS

1. Eiseres heeft bij haar aanvraag een aantal documenten overgelegd, te weten een identiteitskaart van SOS Kinderdorpen te _____, Sierra Leone, een "Attestation" van UNHCR die vermeldt dat eiseres een door Sierra Leone en door UNHCR in _____ erkende vluchteling is, een kaart met daarop het adres _____, Republic of Sierra Leone, geldig van _____, en een identiteitskaart met daarop de vermelding Republic of Sierra Leone, alsmede de vermelding van de naam, de leeftijd, de geboortedatum en het geslacht van eiseres.
2. Op verzoek van verweerder heeft het Bureau Taalanalyse van de IND een onderzoek naar de herkomst van eiseres verricht. Het "Rapport taalanalyse" van 4 november 2002 vermeldt onder meer het volgende.

"De vreemdelinge weet weinig over Sierra Leone te vertellen. De informatie die zij geeft bevat fouten. (...). De vreemdelinge spreekt Engels met Pidgin elementen en wanneer zij zegt Krio te spreken, spreekt zij in werkelijkheid Pidgin Engels. Haar (Pidgin) Engels is niet in Sierra Leone te plaatsen, maar mogelijk in Nigeria. Zij spreekt geen Krio. (...) Het (Pidgin) Engels is niet de moedertaal van de vreemdelinge maar een voertaal. Op basis van de opname is niet vast te stellen wat de moedertaal van de vreemdelinge is. (...)

AWB 03/17558

3

De vreemdelinge is eenduidig niet herleidbaar tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone. Mogelijk is zij te plaatsen in Nigeria. (...) Ik, die deze taalanalyse verrichte, ben afkomstig uit Sierra Leone."

3. Eiseres heeft geen contra-expertise laten verrichten.

4. Het in opdracht van de rechtbank uitgebrachte deskundigenrapport van Malcolm A. Finney Ph.D. vermeldt - samengevat - het volgende.

"Statement of the expert:

I was born and raised in _____, Sierra Leone, using Krio as my primary language. (...) I am a trained linguist (Ph.D. Linguistics, 1994) and currently a professor in the Linguistics Department at California State University Long Beach (...).

Origin according to the applicant:
Sierra Leone.

Origin according to the contra-expert:

It is unlikely that the applicant was born or spent her early childhood in _____ (a city in which Krio is the dominant language used), Sierra Leone, since her Krio output contains some linguistic variations not normally observed in the Krio used by Sierra Leoneans. It is however possible that she spent an extensive period of her socialization in _____ as her Krio speech contained evidence of linguistic features (some are identified below) typical of Krio speakers. She demonstrated some knowledge of locations around Syke street and geographical features in _____ and its suburbs, though there were a few inaccuracies. This led me to conclude that she was likely not born in _____ using Krio as a native language but she likely spent a significant period of her socialization in _____. Her speech contained some pidgin-like utterances, especially in her English responses, but they were more indicative of her lack of proficiency in English than influence from a Pidgin language. The English responses indicated a lack of fluency but not her linguistic background. Thus, I cannot trace the primary linguistic background or the country of origin of the applicant."
(...)

Conclusion

The applicant's English output contained errors that (...) did not provide any indication of her linguistic background. The applicant demonstrated a high degree of fluency in Krio (...). Her Krio output did not sound like that of a native Krio speaker born and raised in Sierra Leone, where Krio is the predominant language (...). Some of the applicant's linguistic errors (...) were different from what I have observed in the speech of non-native Krio-speaking Sierra Leoneans. This led me to the conclusion that the applicant, to the best of my knowledge, had a linguistic background that is not native to Sierra Leone; that she had a linguistic background that could not be traced to any particular linguistic group in Sierra Leone. (...) The applicant further demonstrated knowledge of landmarks and buildings close to her stated street of residence - _____ - though there were a few inaccuracies. She provided some general information about other parts of _____ and Sierra Leone but was reluctant to provide more specific information when asked to in tape 1. All of these factors led me to conclude that it was unlikely that the applicant was born in Sierra Leone. Thus, it is unlikely that she originated from _____ but her level of fluency in Krio led me to the conclusion that she probably had significant exposure to Krio in a Krio-speaking environment. Her knowledge of the immediate surroundings of _____ some geographical locations, and limited food items, most of them pronounced with the appropriate Krio tone (intonation), were indications that she likely experienced a significant period of her socialization process in a Sierra Leone community."

IV. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft zich - samengevat en voor zover relevant - op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Eiseres is toerekenbaar documentloos, waardoor de oprechtheid van het relaas op voorhand is aangetast. Gezien het resultaat van de taalanalyse, luidend dat eiseres eenduidig niet uit Sierra Leone afkomstig is, hecht verweerder geen geloof aan de verklaringen van eiseres met betrekking tot haar nationaliteit. De overige verklaringen van eiseres acht verweerder daarom evenmin geloofwaardig.

2. Eiseres heeft aangevoerd dat verweerder haar niet in redelijkheid toerekenbaar documentloos heeft kunnen achten. Eiseres heeft immers een aantal documenten overgelegd ter staving van de door haar gestelde identiteit en nationaliteit; verweerder had daar onderzoek naar moeten verrichten. Eiseres komt wel degelijk uit Sierra Leone. Zij heeft een aanzienlijk aantal vragen over Sierra Leone correct beantwoord en heeft een aantal documenten uit Sierra Leone overgelegd. Eiseres heeft geloofwaardige en betrouwbare verklaringen afgelegd. Ter meerdere schraging hiervan heeft eiseres in beroep een schriftelijke verklaring van haar kennis T. De Jong overgelegd, die de betrouwbaarheid van eiseres bevestigt. Op grond van hetgeen eiseres is overkomen had verweerder haar een verblijfsvergunning moeten verstrekken op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en sub c, van de Vw 2000.

V. BEOORDELING DOOR DE RECHTBANK

1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

3. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

4. Uit het beleid van verweerder, zoals neergelegd in hoofdstuk C1/S.8.3 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, volgt dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken, en dit de betrokkene kan worden toegerekend, dit voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het "toerekenbaar ontbreken van documenten". Op basis van ditzelfde beleid kan in het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, de asielzoeker blijf geven van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten

AWB 03/17558

5

inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

5. Niet is in geschil dat eiseres ter staving van de door haar gestelde reisroute geen enkel document heeft overgelegd. Verweerder heeft kunnen vinden dat zij dit gebrek aan documenten niet heeft gecompenseerd met volledige, coherente en gedetailleerde verklaringen over haar reis. Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen documenten ter staving van haar reisroute heeft overgelegd. Dit leidt tot de conclusie dat verweerder haar in redelijkheid toerekenbaar ongedocumenteerd heeft kunnen achten. Dat eiseres wel documenten heeft overgelegd ter staving van haar identiteit en nationaliteit leidt niet tot een ander oordeel. Op grond van het beleid is het toerekenbaar ontbreken van documenten ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute en relaas voldoende voor de conclusie dat sprake is van het "toerekenbaar ontbreken van documenten". Gesteld noch gebleken zijn bijzondere omstandigheden die verweerder hadden moeten nopen tot afwijking van het beleid.

6.1 Gelet op het voorgaande, en conform bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), heeft verweerder zich op standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

6.2 Verweerder meent dat de vereiste positieve overtuigingskracht ontbreekt. Op basis van het resultaat van de taalanalyse heeft verweerder de door eiseres gestelde nationaliteit, en, daarmee, haar hele relaas, niet geloofwaardig geacht.

7. Verweerder heeft een taalanalyse laten verrichten omdat hij twijfelde aan de herkomst van eiseres. In aansluiting op bestendige jurisprudentie van op de Afdeling (onder meer de uitspraak van 9 februari 2007, LJN: AZ9556) kan verweerder, indien bij hem twijfel is gerezen aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit de vreemdeling voorstellen een taalanalyse te doen verrichten. Aldus komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de op deze ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Indien verweerder een taalanalyse aanbiedt, dient deze op zodanige wijze te worden uitgevoerd, dat die de daaraan verbonden conclusie kan dragen. Verweerder mag in beginsel afgaan op de uitkomst van een taalanalyse en uitgaan van de deskundigheid van de taalanalisten, tenzij sprake is van concrete redenen om daaraan te twijfelen. Het is aan de desbetreffende vreemdeling om, indien daartoe aanleiding bestaat, de juistheid van de taalanalyse te betwisten met een eigen deskundigenbericht.

8. Door eiseres is een aanzienlijk aantal - door verweerder niet als vals dan wel niet authentiek gekwalificeerde - identiteitsdocumenten overgelegd die vermelden dat eiseres uit Sierra Leone komt. Het betreft hier de onder III.1 genoemde stukken. Eiseres heeft daarnaast in het eerste en nader gehoor een aanzienlijk aantal kennisvragen over Sierra Leone, met name over de hoofdstad correct beantwoord. Daarnaast heeft zij verklaard in Sierra Leone, te zijn geboren en getogen. Het "Rapport taalanalyse" van 4 november 2002 vermeldt evenwel dat eiseres eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone en dat zij mogelijk te plaatsen is in Nigeria.

9. De in de besluitvormingsfase vergaarde bewijsmiddelen lopen uiteen waar het betreft de herkomst van eiseres. De rechtbank heeft daarin een concreet aanknopingspunt gezien om te twijfelen aan de juistheid dan wel volledigheid van het rapport van taalanalyse. Dit aanknopingspunt is van zodanig gewicht geacht dat aan het ontbreken van een contra-expertise van de zijde van eiseres geen doorslaggevende betekenis is toegekend. De rechtbank heeft daarom aanleiding gezien over te gaan tot ambtshalve benoeming van een deskundige. De summiere argumentatie in het rapport van de taalanalyse is hierbij van belang geacht. Daarnaast is hiervoor redengevend geweest dat verweerder zich nagenoeg niet heeft uitgelaten over de betekenis van de omstandigheid dat eiseres een aanzienlijk aantal kennisvragen over Freetown en Sierra Leone correct heeft beantwoord en

AWB 03/17558

6

genoemde identiteitsdocumenten heeft overgelegd.

10. De resultaten van het door Malcolm A. Finney Ph.D. verrichte onderzoek zal de rechtbank gelet op het voorgaande bij de beoordeling van het beroep betrekken.

11. De taalanalist van verweerder heeft eiseres als niet afkomstig uit Sierra Leone aangemerkt. Deskundige Finney is tot de bevinding gekomen dat eiseres, op grond van haar taalachtergrond, aangemerkt moet worden als iemand die niet in Sierra Leone is geboren en niet gelieerd kan worden aan een in taalkundig opzicht te onderscheiden bevolkingsgroep in Sierra Leone. Anders dan eiseres heeft verklaard heeft deskundige Finney het onwaarschijnlijk geacht dat eiseres geboren is in Freetown en daar haar vroege kinderjaren heeft doorgebracht. De conclusies getrokken door deskundige Finney wijken daarmee niet af van die van verweerders taaldeskundige. De bevindingen van de beide taaldeskundigen ondersteunen in ieder geval niet de verklaringen van eiseres dat zij geboren is en haar hele leven daar heeft gewoond. De bevindingen van de deskundigen weerspreken daarentegen de verklaringen van eiseres op juist dit punt, terwijl de nationaliteit en herkomst de kern vormt van de toetsing naar aanleiding van de door eiseres verlangde bescherming.

12. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen van eiseres over haar nationaliteit niet geloofwaardig zijn en dat derhalve ook aan het relaas van eiseres geen geloof kan worden gehecht. De rechtbank komt dan ook tot de slotsom dat verweerder eiseres in redelijkheid een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, heeft kunnen onthouden.

13. Op grond van al het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 03/17558

7

VI. BESLISSING

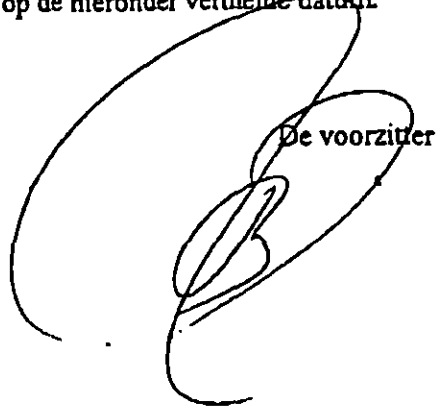
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 24 april 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter en mrs. O.L.H.W.I. Korte en K. Mans, rechters, in tegenwoordigheid van mr. J.Th.H. Zimmerman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De griffier is buiten staat te tekenen.

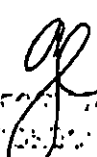
Afschrift verzonden op: **25 APR. 2007**

De voorzitter

Conc.:AZ

Coll: PD

D: B

VOOR KOPIE GEFONDEERD DE RECHTER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

gelijk*

ADVOCATEN | DEN BOSCH

mw mr. R.P. van Empel-Bouman

mw. mr. I.M. van Kuilenburg

mr. R.H.T. van Boxmeer

mw mr. Y.E. Verkouter

mw. mr. E. van den Hombergh

advocaten

mw. E. Hendriks

mw R. Hooghuis

secretariaat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3085-C	22 MEI 2007
ZAAKNR.	200703548
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenrecht
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Tevens per 070-3651380

Den Bosch, 22 mei 2007

inzake / IND GCPV Den Haag
betreft 0111.19.4059 / hoger beroep
ons kenmerk 00003779/RE

Edelachtbare Heer, Vrouwe,
Edelachtbaar College,

Namens appellante , geboren op , van Sierra Leone
nationaliteit, wordt hierbij hoger beroep ingesteld. Appellante, verblijvende te (1035
*RN) Amsterdam, in het AZC aan de Meteorenweg 280, kiest voor deze zaak
woonplaats te 's-Hertogenbosch aan de Smalle Haven 151 (Postbus 1138, 5200 BD,
Den Bosch), ten kantore van advocaat en procureur mw. mr. R.P. van Empel-Bouman.
Ondergetekende verklaart hierbij bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger
beroep in te stellen, op te stellen en te ondertekenen.

Het hoger beroep is gericht tegen de uitspraak d.d. 24 april 2007, verzonden op 25
april 2007, van Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam,
geregistreerd onder procedurenummer 03/17558. Een kopie van deze uitspraak wordt
hierbij overgelegd als productie 1. Deze uitspraak is gedaan na heropening van het
onderzoek. Een kopie van deze beslissing d.d. 31 augustus 2005 wordt hierbij
gevoegd als productie 2.

Appellante wenst de navolgende grief in te dienen tegen voormelde uitspraak

1. Appellante heeft bij haar asielaanvraag een aantal documenten overgelegd,
waaronder een originele identiteitskaart met daarop haar pasfoto,
geboortedatum en geboorteplaats: Verweerder heeft deze

documenten niet onderzocht. In het voornemen tot afwijzing van haar asielverzoek en in de bestreden beschikking heeft verweerder hierover in het kader van de 'geloofwaardigheid van de verklaringen' enkel overwogen dat een Sierra Leoneanse identiteitskaart geen bewijs vormt voor de gestelde nationaliteit. In het kader van artikel 31 lid 2 aanhef en onder f Vw 2000 is slechts tegengeworpen dat appellante geen documenten heeft overgelegd terzake de reisroute, maar geenszins dat zij niet beschikt over identiteits- of nationaliteitsdocumenten.

2. Appellante heeft aangevoerd dat zij naast de overgelegde documenten ook – door verweerder onbetwist – tijdens het eerste gehoor heeft laten zien dat zij veel feitenkennis heeft over Sierra Leone. Voorts had zij Sierra Leoneans geld bij zich. Voor verweerder had dit aanleiding dienen te vormen om (allereerst) naar de identiteitskaart nader onderzoek te verrichten, in plaats van een taalanalyse uit te laten voeren. Immers (ook) uit een taalanalyse kan de nationaliteit van een persoon niet worden afgeleid. Een nader onderzoek naar de identiteitskaart en derhalve naar de identiteit van appellante door onderzoek in Sierra Leone had – naar de mening van appellante onomstotelijk – kunnen leiden tot de conclusie dat appellante wel degelijk de Sierra Leoneanse nationaliteit bezit.
3. Ten onrechte is de rechtbank voorbij gegaan aan de argumenten van appellante dat en waarom door verweerder het verkeerde onderzoek is verricht. Ten onrechte heeft de rechtbank bij de heropening van het onderzoek beslist dat de nationaliteit diende te worden vastgesteld door middel van een nieuw taalonderzoek, in plaats van door middel van onderzoek naar het identiteitsdocument en vervolgonderzoek daarop in het gestelde land van herkomst. De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door appellant aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art.8:69 althans met art.8:77 Awb.

Toelichting

4. Appellante heeft bij haar aanvraag een identiteitskaart van Sierra Leone overgelegd. Verweerder heeft deze terzijde gelegd onder de overweging dat hieruit de nationaliteit van appellante niet kan worden vastgesteld. Vervolgens heeft verweerder een taalonderzoek verricht met als doel de nationaliteit vast te kunnen stellen.

Naar de mening van appellante had verweerder geen goede grond voor het verrichten van een taalonderzoek. Appellante had immers voormeld identiteitsdocument bij zich en direct bij haar aanvraag overgelegd en zij had de meeste vragen terzake het nationaliteitsonderzoek juist beantwoord.

Het argument dat uit een identiteitskaart de nationaliteit niet kan worden vastgesteld, overtuigt geenszins. Uit een taalonderzoek kan dit namelijk evenmin, feitelijk nog minder. Onderzoek naar de echtheid van de identiteitskaart en, na vaststelling van echtheid, nader onderzoek in het gestelde land van herkomst had wel duidelijkheid over haar nationaliteit kunnen brengen.

5. In dit verband wordt verwezen naar de werkinstructies 270 A en 270 B, waarin de kaders voor onderzoek zijn vastgelegd. In werkinstructie 270A is onder meer vermeld:

"2. Wanneer onderzoek opstarten

Uitgangspunt is dat onderzoek niet wordt opgestart tenzij het doorslaggevend is voor de beoordeling van de vraag of de asielzoeker in aanmerking komt voor statusverlening. Onnodig onderzoek dient te worden voorkomen. Op de meeste aanvragen kan op basis van het nader gehoor, de overige gegevens in het dossier en de beschikbare informatie binnen Quest de beslissing worden genomen of de asielaanvraag zal worden ingewilligd, dan wel afgewezen. In een kleinere hoeveelheid zaken kan dit niet zonder onderzoek. Gezien het genoemde uitgangspunt is het belangrijk dat zorgvuldig wordt vastgesteld of onderzoek daadwerkelijk nodig is en dat daarna het juiste onderzoek wordt opgestart. [eigen onderstreping; RvE] Hierom dient altijd eerst een beoordeling van het nader gehoor plaats te vinden. Zo dient te worden gezien of het nader gehoor volledig is en er geen reden is voor een aanvullend gehoor. Enkel indien het nader gehoor volledig is, maar er desondanks op basis daarvan daadwerkelijk geen zorgvuldige beslissing kan worden genomen of de asielaanvraag moet worden ingewilligd of afgewezen, wordt een onderzoek opgestart. Is het nader gehoor niet volledig, dan dient op de gebruikelijke wijze een aanvullend gehoor te worden afgenomen. (...)

3. Onderzoek in relatie tot beoordeling

Identiteit en leeftijd

Bij de beoordeling van de identiteit worden, naast documenten, feitelijke verklaringen onderzocht die ondermeer de personalia en de adresgegevens betreffen. (...) [eigen onderstreping; RvE]

Nationaliteit

Bij de beoordeling van de nationaliteit worden, naast documenten en indicatief bewijsmateriaal, feitelijke verklaringen onderzocht die betrekking hebben op het land van herkomst. Indien over de juistheid van de afgelegde verklaringen twijfel bestaat kan een (documenten)onderzoek worden opgestart. Indien twijfel blijft bestaan omtrent dergelijke afgelegde verklaringen kan er een taalanalyse worden opgestart om duidelijkheid te verkrijgen over de herkomst van een vreemdeling. (...) [eigen onderstreping; RvE]"

In werkinstructie 270 B is onder meer vermeld:

"2. Algemene uitgangspunten

(...)

b) *Onderhavige werkinstructie nr. 270 B dient in nauwe samenhang met werkinstructie nr. 270 A te worden toegepast. Werkinstructie 270 A bevat het algemeen geldende kader waarbinnen u tot de conclusie kunt komen dat in de beslisfase onderzoek kan of moet worden opgestart. Onderhavige werkinstructie bevat een concrete uitwerking van werkinstructie 270 A, in de zin dat is aangegeven welke specifieke handelingen op welk moment verricht kunnen of moeten worden om onderzoek op te starten.*

(...)

Bijlage 2: Het Bureau Taalanalyse

De Gemeenschappelijke Kennisgroep (GKG), onderdeel van de Stafdirectie Uitvoeringsbeleid telt vier clusters, waarvan er hier twee relevant zijn voor vermelding. Het Bureau Taalanalyse is er een van. Het verrichten van taalanalyses betreft een extern onderzoek. Het stellen van vragen (taalgerelateerd dan wel logistiek van aard) is intern, tenzij anders aangegeven.

2.1 Soorten vragen/onderzoek

2.1.1 Taalanalyse

In geval van twijfel aan het gestelde land van herkomst van een vreemdeling kan overwogen worden om een taalanalyse te laten uitvoeren. Het onderzoek wordt verricht aan de hand van een speciaal daartoe gehouden taalanalyse-gehoor. Op basis van de bandopname van dit gehoor stelt het Bureau Taalanalyse (BTA) een schriftelijk gemotiveerd rapport op over de spraak van de vreemdeling. Het instrument taalanalyse kan worden ingezet ten behoeve van de processen asiel, toezicht en terugkeer (ook vreemdelingenbewaring) en naturalisatie. Let wel: het onderzoek kan nadere duidelijkheid verschaffen over het land of gebied van herkomst van een vreemdeling. Het kan géén uitspraak doen over de nationaliteit." [eigen onderstreping; RvE]

6. Voorts wordt verwezen naar een uitspraak van uw Afdeling van 2 november 2006, nr. 200604394/1 (productie 3). Hoewel deze zaak niet ziet op de vraag naar de nationaliteit van de betrokken vreemdeling is hierin wel een oordeel gegeven over de vraag of in het kader van het vaststellen van de geloofwaardigheid onderzoek naar documenten noodzakelijk is. Uw Afdeling oordeelt in deze zaak als volgt:

*

"2.4 De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de minister het besluit van 5 augustus 2005 aldus onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid. Dat de na de aanvraag overgelegde stukken niet aan de gestelde onjuistheden en tegenstrijdigheden in het asielrelaas van de vreemdeling kunnen afdoen, omdat dit ongeloofwaardig is geacht, kan, in aanmerking genomen de gestelde aard van deze documenten, slechts op grond van een beoordeling van deze stukken, voor zover zij aan de daaraan te stellen eisen voldoen, worden vastgesteld. (...)"

7. In de zaak van appellante had het, gezien de inhoud van voormelde werkinstructies, alsmede op basis van de hier aangehaalde uitspraak van uw Afdeling, voor de hand gelegen dat het identiteitsdocument van appellante zou zijn onderzocht en daarna vervolgonderzoek in het gestelde land van herkomst zou zijn opgestart, omdat uit een taalonderzoek, zo wordt expliciet in werkinstructie 270 B vermeld, géén uitspraak kan doen over de nationaliteit.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank d.d. 24 april 2007, geregistreerd onder zaaknummer AWB 03/17558 niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de

rechtbank te vernietigen en, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep gegrond te verklaren en het besluit van verweerder te vernietigen, althans de rechtbank op te dragen opnieuw uitspraak te doen.

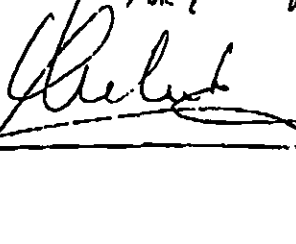
Voorts verzoekt appellante u verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een kopie van dit hoger beroepschrift is heden per gelijke fax en post gestuurd naar verweerder.

Hoogachtend,

Namens deze, mr Y.E. Verkouter

mw mr R.P. van Empel-Bouman.

*